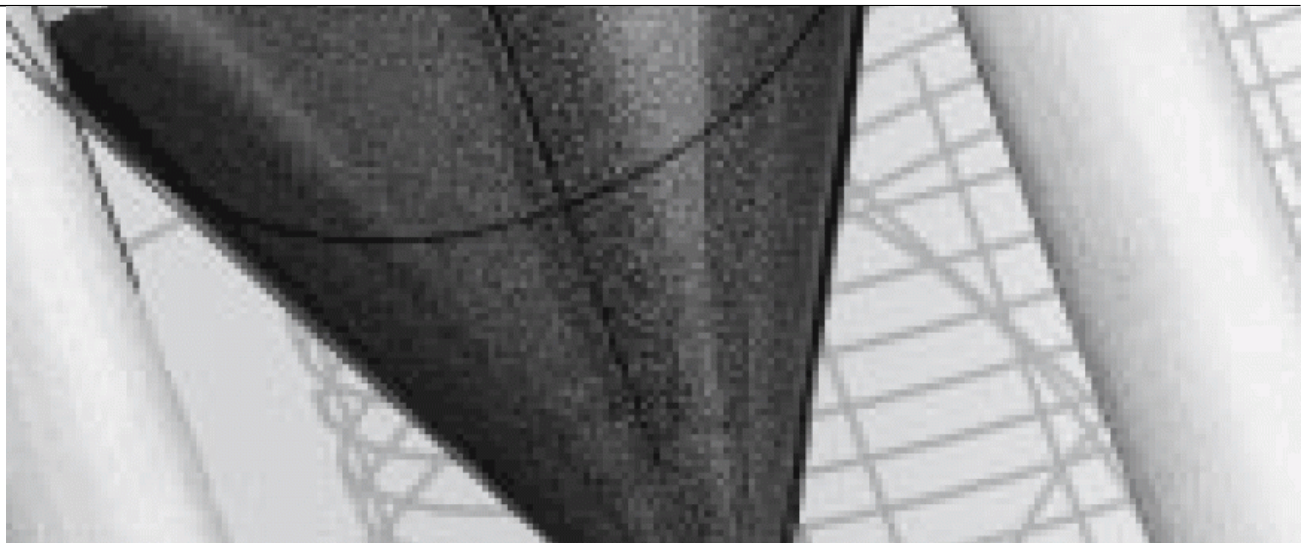

Az Arvisurárul

2009 augusztus 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

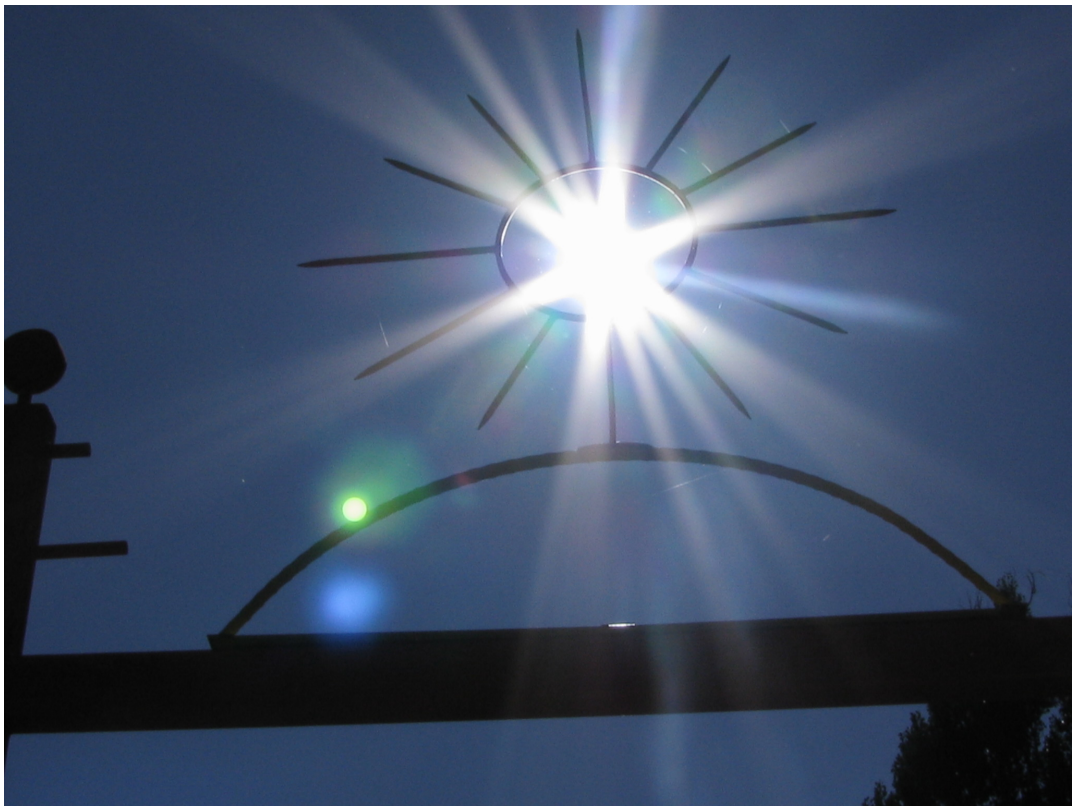
Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kedves feleim, a legfurább ?történeti találmányokba érthet? módon beleszédült olvasó számára a huszadik században valakiknek sikerült összehozni egy huszonharmincadik eredetelméletet. Ezt kívánom itten tárgyalni.

Eredete nem egyéb, mint hogy a második világháború idején a csend?rök valahol a Bükkben elkaptak,

pontosabban felszedtek egy sebesült idegent. Kiderült, ez a közeled? Vörös hadsereg diverzáns tisztje, akit több társával ejt?erny?vel dobtak le, tegyen már valami kárt ott is, ahol nem várják a böszme magyarok. Látszólag kudarcot vallottak, hisz nem valami banánköztársaságot támadtak, hanem órák alatt hátra kötötték sarkukat az illetékes szervek. Mégis, ez a fickó, fed?neve szerint Szalaváré Tura (mé' nem mindjárt Göd Alsó?), kórházi haldoklásában megfert?zött egy mellette fekv? ózdi munkást, bizonyos Paál Zoltánt. Addig tömte a fejét, míg a figura elhitte: nagy találkozásnak lett részese. S l?n, a küldetés nem várt sikert hozott: a diverzáns idétlen meséje ma több kötetben díszeleg könyvesboltjaink kirakatában!

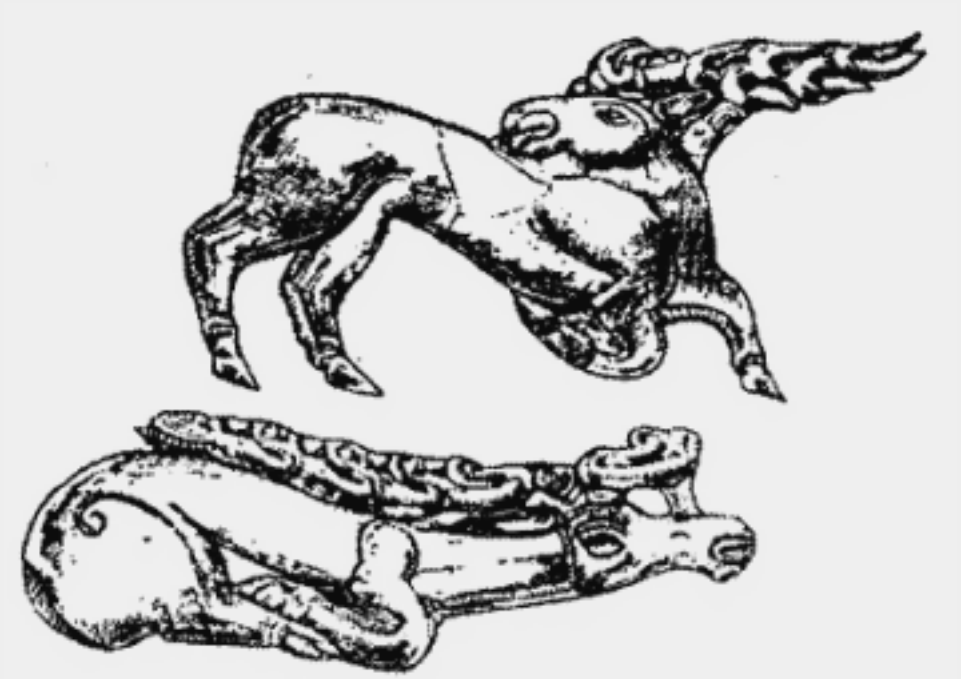

El?ször meghatározom az Arvisura néhány f? tulajdonságait:

1 Ez éppen úgy idegen és ellenséges hatalom titkos laboratóriumából indult, vakulj, magyar, mint a finnugrizmus, csak más irányból érkezett.
2 Önjáróvá vált, és a forrás elapadta, értsd az ellenséges ügynök halála után is, szaporodik.
3 Nyilván sok igazságot is tartalmaz. Félreértés ne essék, ilyen, jelenleg nem tanított, de létez? adatokat ?történetünkre, vagy közeli, hasonló, velünk összetéveszthet? népek ?történetére vonatkozó adatokat egyszer?en el kell olvasni a f?bb keleti kultúr-nemzetek, India, Kína közkelet? történelmi gy?jteményeiben. Ez nem felfedezés, hanem tanulás, nem titok, csak kevesen értik azokat a nyelveket.

Valamint lássuk kételyeimet pontokba szedve:

a) Amint a sumer nyelvrokonság már régen nem nyelvészeti szakkérdés, hanem matematikai, hiszen lehetséges-é ennyi véletlen egyezés?, kérdezzük meg a valószín?ség-számító matematikust, akképpen az Arvisura katonai szakkérdés: elgondolható-e, hogy a Vörös hadsereg költséget és fáradságot nem kímélve különlegesen, akár kínvallatás elviselésére is kiképzett diverzáns tisztje célterületén, az ellenség hátországában olyant mondjon bárkinek is, ami nem tartozik szorosan az ? feladatához?
b) Ha úgy is lenne, hogy tévednék, akkor is hátra van a kérdés, miképpen kerekedett a Szalavári Tura fed?nev? ügynök meséje akkora kötetté, amit nemrég láttam a kirakatban. Ama kohásszal, Pál Zoltánnal töltött pár hét miképpen volt elég ilyen adatmennyiség átadására?
c) Természetesen senki sem oly hüle, hogy bármit bevegyen, tehát az Arvisura is szép mennyiségben tartalmaz valós adatokat. Ezekkel csak 1 a baj. Nem tudhatjuk, melyik az. Tipikus diverzáns munka, mondja majd a Flag katonai szakért?je.

56. Fent: zölhalompusztai szkíta aranyszarvas,; lent: tápiószentmártoni szkíta aranyszarvas

Számomra egyébként az ?sforrás egy cikk a Magyar Nemzetb?l. Abban még úgy t?nt, minden fölösleges sallang nélkül írták le a történetet, a sebesült komonista és az ózdi kohász találkozását Sajnos nem találom a megsárgult újságkivágást, nem tudom, mikor jelent meg, de körülbelül a nyolcvanas évek közepén.

Lássuk most, mit vall az Arvisura eredetér?l a következ? honlap:

http://arvisura.freeweb.hu

(Pál Zoltán munkaszolgálatos útja) „Ez a bizonyos menetoszlop a Vág völgyében, a zsolnai országúton járt éppen, amikor egy keresztez?désnél pihen?t vezényeltek számukra - amellett a tanya mellett, ahol Szalaváré Tura osztaga rejt?zött. Ennek az osztagnak többek között az volt a feladata, hogy az ilyen munkaszolgálatos alakulatoktól minél több embert megszöktessenek csellel, vagy er?vel. Erre aztán egy éppen kapóra jöv? légiriadó alkalmat is adott. A légiriadó z?rzavarában Paál Zoltánt Szalaváré Tura partizánosztaga több emberrel együtt megszabadította a munkaszolgálatos osztagból, és ezzel a momentummal a két ember megismerte egymást. Közöttük szinte azonnal barátság, majd igen er?s szövetség alakult ki.”

Eddig a szép idill. A vöröskatonák osztaga, amint éppen megszabadít. Bocs, de én ezt egy másik igeköt?vel túl sokat hallottam. „Felszabadít”, így mondták fiatal koromban a vérbe fojtást. Körülnéztem hát egy kissé a neten, s ezt találtam. Egy kolléga, másik komonista diverzáns visszaemlékezései:

http://www.kalasnyikov.hu/index.php?page=cikkek&story=12&episode=3

„1920 és 1925 között a Razvedupr (katonai felderítés - a sz.m.) megbízásából a fehér lengyelek hátában dolgoztam, Nyugat-Belorusszia területén, mint területf?nök, pontosabban, én voltam a vörös partizán egységek és diverzáns csoportok szervez?je és parancsnoka, ahol, öt év alatt, általam néhány tucat akció került végrehajtásra, éspedig:

1. Megállítottunk három utasszállító vonatot,
2. Felrobbantottunk egy vasúti hidat,
3. Elfoglaltunk két vasútállomást,
4. Elfoglaltunk három települést,
5. Elfoglaltunk néhány földbirtokot,
6. Csak az 1924-es esztend? folyamán, személyes kezdeményezésemre likvidáltunk 100 rend?rt és földbirtokost.

A hétéves harci, vörös partizán munkámért saját harcosaim közül 3 embert veszítettem halottban, és 10 emberem megsebesült.

1925 májusától 1930 májusáig tanultam, és befejeztem a moszkvai **Nyugat kisebbségeit** képz? katonai f?iskolát.

1930-tól 1936-ig az SzSzKSz NKVD különleges részlegénél dolgoztam, és embereket válogattam ki a vörös partizáncsapatok számára, melyeknek a háború esetén az ellenség hátában kellett tevékenykedniük Ez a munka a ,,Szpecbjuro" nevet viselte.”

Ennyi az idézet. Most azon t?n?döm, mi a csuda lehet a „**Nyugat kisebbségeit** képz? katonai f?iskola”? S Szalaváré Turát még ott képezték, vagy valamely utód-szervezetnél? Nem, biztos máshol, hiszen itt nem írja, hogy bárkit is megszabadítottak volna…

Pogány István
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló